

OLIMPIADA LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ
etapa națională, 3 aprilie 2015
Nivelul 2 – clasele a VII-a și a VIII-a

Înainte de a răspunde la cerințele formulate, citește cu atenție următoarele precizări:

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, vei numerota fiecare rând pe care îl vei scrie.
- În cazul cerințelor în care limita maximă de rânduri este precizată, nu se vor lua în considerare rândurile excedentare.
- Timpul de lucru este de 3 ore.

Citește cu atenție fiecare text de la subiectul I și al II-lea, apoi cerințele și răspunde la fiecare dintre acestea.

SUBIECTUL I

30 de puncte

INIMĂ DE CERNEALĂ

de Cornelia Funke

(fragment)

Doar o poză

Despachetaseră cartea, Meggie văzu hârtia de împachetat zăcând pe un scaun. Nu observaseră că intrase. Elinor era aplecată peste pupitru, Mo stătea lângă ea. Amândoi erau cu spatele la ușă.

— Incredibil. Credeam că nu mai există niciun exemplar, tocmai spunea Elinor. Circulă istorii ciudate despre cartea asta. Un anticar de la care cumpăr des mi-a povestit că în urmă cu niște ani i s-au furat trei exemplare, și anume în aceeași zi. Aproape aceeași istorie am auzit-o de la doi librari.

— Serios? Ciudat, într-adevăr! zise Mo – dar Meggie îi cunoștea destul de bine vocea ca să-și dea seama că mirarea lui era prefăcută. Ei, da, fie cum o fi. Chiar dacă nu ar fi o carte rară, pentru mine e foarte prețioasă și așa fi bucuros să știu că e bine păstrată, pentru o vreme, până când vin s-o iau.

— La mine orice carte e bine păstrată, zise Elinor cu asprime. Știi asta. Ele sunt copiii mei, copiii mei negri ca cerneala, pe care îi îngrijesc cu toată atenția. Îi țin departe de lumina soarelui, îi șterg de praf și-i apăr de moliile de cărți hămesite și de degetele murdare ale oamenilor. Cartea asta o să capete un loc de cinste și nimeni n-o s-o vadă până când o s-o iei înapoi. În biblioteca mea vizitatorii sunt mai degrabă nedoriți. Ei lasă doar urme de degete și coji de cașcaval pe bielele mele cărți. Afară de asta, după cum știi, dispun de un sistem de alarmă foarte scump.

— Da, asta e deosebit de liniștitor! – Vocea lui Mo suna a ușurare –. Îți mulțumesc, Elinor. Îți mulțumesc cu adevărat foarte mult. Iar dacă ar fi ca peste puțin timp să bată cineva la ușa ta și să te întrebe de carte, te rog să te prefaci că n-ai auzit niciodată de ea, da?

— Bineînțeles. Ce nu face omul pentru un bun legător de cărți? Afară de asta, ești bărbatul nepoatei mele. Știi că uneori îi duc lipsa? Păi, cred că și ție ți se întâmplă același lucru. Fata ta pare că se descurcă foarte bine fără ea, nu?

— Abia dacă își amintește, zise Mo încet.

— Ei, asta e o binecuvântare, nu-i așa? Uneori e practic că memoria noastră nu e nici pe jumătate atât de bună ca aceea a cărților. Fără ele n-am mai ști pesemne nimic. Toate s-ar uita: Războiul Troian, Columb, Marco Polo, Shakespeare, toți acei regi și zei smintiți... Elinor se întoarse – și încremeni.

— Oare nu te-am auzit eu ciocănind? întrebă și se uită țintă atât de dușmănos la Meggie, încât aceasta trebui să-și adune toate puterile ca să nu se întoarcă pur și simplu și să se strecoare iarăși repede pe coridor.

— De când stai aici, Meggie? întrebă Mo.

Meggie își ridică bărbia.

— *Ea are voie s-o vadă, dar de mine o ascunzi!* zise ea. — Tot ofensiva era cea mai bună apărare —. N-ai ascuns niciodată o carte de mine! ce-are asta atât de special? Orbesc dacă o citesc? Îmi mușcă degetele? Ce taine groaznice sunt în ea, pe care nu trebuie să le aflu?

— Am motivele mele să nu ți-o arăt, răspunse Mo.

Era foarte palid. Fără alt cuvânt se apropie de ea și voi să o împingă pe ușă afară, dar Meggie se smuci.

— Oh, e încăpățânată! constată Elinor. Asta mi-o face simpatică. Îmi amintesc că odinioară mama ei era tot așa. — Se dădu în lături și-i făcu lui Meggie un semn să se apropie —. Ai să vezi că nu-i nimic deosebit de palpitant în cartea asta, cel puțin pentru ochii tăi. Dar convinge-te singură. Ne încredem întotdeauna cel mai bine în propriii noștri ochi. Sau tatăl tău e de altă părere?

Îi aruncă lui Mo o privire întrebătoare.

Mo șovăi — apoi dădu din cap, resemnat în fața sorții.

Cartea era deschisă pe pupitru. Nu părea să fie ceva special. Meggie știa cum arată o carte cu adevărat veche. În atelierul lui Mo văzuse cărți ale căror pagini erau pătate ca blana unui leopard și tot atât de galbene. Își amintea de una a cărei legătură fusese năpădită de carii de lemn. Urmele rosăturii arătau ca minuscule găuri de proiectil și Mo desfăcuse blocul cărții, prinsese din nou paginile și, după cum spunea el, le croise o rochie nouă. O astfel de rochie putea să fie din piele sau in, simplă sau prevăzută cu un model, pe care Mo [...] uneori îl și aurea.

Această carte avea o legătură din in, de un verde argintiu ca frunzele de salcie. Canturile erau ușor deteriorate și paginile atât de luminoase, încât fiecare literă stătea clară și neagră pe hârtie. Pe paginile deschise se afla un semn de carte îngust, de culoare roșie. Pe pagina din dreapta era o poză. Se vedeau femei îmbrăcate somptuos, un om care scuipa foc, acrobați și cineva care arăta ca un rege. Meggie frunzări mai departe. Nu erau multe poze, dar litera de început a fiecărui capitol era ea însăși ca o mică poză. Pe unele litere stăteau animale, pe altele se cățarau plante, un B ardea vâlvătaie. Atât de reale arătau flăcărilor, încât Meggie își trecu degetul peste ele ca să se asigure că nu erau fierbinți. Următorul capitol începea cu un K. Litera se umfla în pene ca un războinic, iar pe brațul ei întins se ghemuia o vietate cu coadă de blană. *Nimeni nu-l văzu cum se strecură afară din oraș*, citi Meggie, dar înainte ca să se mai poată lega și alte cuvinte, Elinor îi închise cartea în nas.

— Cred că ajunge, zise și și-o vârî sub braț. Tatăl tău m-a rugat să-i pun această carte într-un loc sigur și asta am să fac acum.

Mo o luă încă o dată pe Meggie de mână. De astă dată îl urmă.

— Meggie, te rog, uită de cartea asta! îi șopti la ureche. Aduce nenorocire. Îți fac rost de o sută altele.

Meggie dădu doar din cap. Înainte ca Mo să închidă ușa după ei, mai aruncă rapid o ultimă privire spre Elinor. Stătea și se uita cu atâta duioșie la carte, așa cum o privea pe ea uneori Mo, când îi trăgea seara pătura până sub bărbie. Apoi ușa se închise.

— Unde o pune? îl întrebă Meggie în timp ce-l urma pe Mo prin coridor.

— Oh, ea are ascunzători minunate pentru astfel de ocazii, răspunse Mo evaziv. Dar ele sunt secrete, așa cum e îndeobște orice ascunzătoare. Ce zici, n-ai vrea să-ți arăt odaia ta? — Încearca să pară fără griji, dar nu izbutea prea bine. Arată ca o cameră scumpă de hotel. Ei, ce spun, cu mult mai bine.

— Sună bine, murmură Meggie și se uită în jur, dar Deget-de-praf nu era de văzut pe nicăieri.

Unde putea fi? Trebuia să-l întrebe ceva. Imediat. Nu se putea gândi la altceva, în timp ce Mo îi arăta odaia și-i povestea că acum totul este în ordine, că el o să-și termine treaba și apoi au să se întoarcă acasă. Meggie dădu din cap și se prefăcu a-l asculta, dar în realitate nu se putea gândi decât la întrebarea pe care voia să i-o pună lui Deget-de-praf. Îi ardea atât de tare buzele, încât se mira că Mo nu o vedea stând acolo. Drept pe gura ei.

După ce Mo o lăasă singură, ca să aducă bagajul din autobuz, Meggie alergă la bucătărie, dar Deget-de-praf nu era nici acolo. îl căută și-n dormitorul Elinorei, dar oricât de multe uși deschise în casa aceea uriașă, Deget-de-praf rămase de negăsit. În cele din urmă se simți prea obosită ca să mai caute. Mo se culcase demult, Elinor dispăruse și ea în odaia ei. Meggie se duse atunci și ea în odaia ei și se întinse în patul imens. Se simțea pierdută în el, cât un pitic, de parcă ar fi fost micșorată. Ca Alice în Țara Minunilor, se gândi și netezi cearșafurile înflorate. Altminteri odaia îi plăcea. Era plină de cărți și de tablouri. Exista chiar și un cămin, dar arăta ca și cum nimeni nu l-ar mai fi folosit de peste o sută de ani și mai bine. Meggie se dădu jos din pat și se duse la fereastră. Afară se întunecase demult și când deschise ferestrele o izbi în față un vânt rece. Singurul lucru pe care îl recunoscuse în întuneric era locul prunduit din fața casei. Un felinar își arunca lumina palidă pe pietrele de un alb cenușiu. Autobuzul dungat al lui Mo stătea lângă combiul Elinorei ca o zebră care se rătăcise într-un grajd de cai. Mo pictase dungile pe lacul alb, după ce îi dăruise lui Meggie *Cartea junglei*. Se gândi la casa pe care o părăsiseră atât de grăbit, la odaia ei și la școală, unde locul îi rămăsese gol. Nu era sigură dacă îi era dor de casă.

Când se întinse să se culce, lăasă obloanele deschise. Mo îi pusese lada cu cărți lângă pat. Obosită, scoase o carte și încercă să-și facă un cuib în cuvintele bine cunoscute, dar nu izbuti. Amintirea celeilalte cărți ștergea neconținut cuvintele, Meggie vedea neconținut în fața ochilor literele de început mari, multicolore, înconjurare de figuri a căror poveste n-o știa, căci cartea nu avusese timp să i-o spună.

Trebuie să-l gădesc pe Deget-de-praf, se gândi somnoroasă. Trebuie să fie încă aici! Apoi cartea îi alunecă din mână și adormi.

Traducere de Viorica Nișcov

A. (4 puncte: 1 punct pentru fiecare răspuns corect)

Scrie, pe foaia de concurs, litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Cu ce se ocupă Elinor?
 - a. este cititoare;
 - b. este scriitoare;
 - c. este bibliotecar;
 - d. este anticar.
2. Meggie și Mo se contrazic deoarece:
 - a. Meggie nu vrea să îl părăsească;
 - b. Mo îi interzice lectura unei cărți rare;
 - c. Meggie este prea încăpățânată;
 - d. Mo o pune pe Meggie la lecții.
3. Motivul pentru care Mo nu vrea ca Meggie să vadă cartea este:
 - a. nu este o carte pentru vârsta ei;
 - b. vrea să păstreze cartea doar pentru sine;
 - c. îi este teamă ca Meggie să nu se îmbolnăvească;
 - d. cartea aduce nenorocire celui care o citește.
4. Secvența care sugerează grija lui Mo pentru Meggie este:
 - a. „Tatăl tău m-a rugat să-i pun această carte într-un loc sigur și asta am să fac acum”.
 - b. „Ne încredem întotdeauna cel mai bine în propriii noștri ochi. Sau tatăl tău e de altă părere?”
 - c. „...așa cum o privea pe ea uneori Mo, când îi trăgea seara pătura până sub bărbie.”
 - d. „...Meggie îi cunoștea destul de bine vocea ca să-și dea seama că mirarea lui era prefăcută”

B. (4 puncte: 0,5 p. pentru fiecare idee plasată corect)

Stabilește ordinea logică și temporală a următoarelor idei ale textului, apoi notează pe foaia de concurs doar cifrele corespunzătoare acestora, într-o casetă similară celei de mai jos:

--	--	--	--	--	--	--	--

1. Elinor își expune calitățile de bibliotecar.
2. Meggie intră în bibliotecă
3. Meggie îl caută pe Degete-de-praf.
4. Meggie încearcă să citească dintr-o carte scoasă din lada de cărți.
5. Meggie răsfoiește cartea rară, admirând-o fascinată.
6. Mo îi arată lui Meggie odaia.
7. Mo îi cere fetei să uite de cartea cea rară.
8. Mo și Elinor discută despre o carte rară, fără să observe prezența fetei.

C. (12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare din cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, prin enunțuri, la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Menționează personajele din poza de pe pagina din dreapta a cărții.
2. Precizează de ce vocea lui Mo sună a ușurare când îi mulțumește lui Elinor.
3. Prezintă, în cel mult 8 rânduri, relația lui Elinor cu cărțile, având în vedere semnificațiile următoarelor două fragmente:
 - a. „La mine orice carte e bine păstrată, zise Elinor cu asprime. Știi asta. Ele sunt copiii mei, copiii mei negri ca cerneala pe care îi îngrijesc cu toată atenția. Îi țin departe de lumina soarelui, îi șterg de praf și-i apăr de moliile de cărți hămesite și de degetele murdare ale oamenilor. [...] În biblioteca mea vizitatorii sunt mai degrabă nedoriți. Ei lasă doar urme de degete și coji de cașcaval pe bielele mele cărți.”
 - b. „Uneori e practic ca memoria noastră nu e nici pe jumătate atât de bună ca aceea a cărților. Fără ele n-am mai ști pesemne nimic. Toate s-ar uita: Războiul Troian, Columb, Marco Polo, Shakespeare, toți acei regi și zei smintiți...”
4. Explică de ce crezi că „amintirea celeilalte cărți ștergea neconținut cuvintele” din cartea pe care Meggie a ales-o din lada de lângă pat.

D. (10 puncte)

Ești de acord cu modul în care încearcă Mo să o țină pe Meggie departe de cartea cea rară? Redactează un text de cel mult 20 de rânduri în care să-ți motivezi răspunsul, prezentând modul în care ai fi reacționat tu dacă ai fi fost în situația fetei.

SUBIECTUL al II-lea

20 de puncte

TABĂRĂ DE ACTIVITĂȚI

OLĂRIT – PICTURĂ – MÂINI ÎNDEMÂNATICE

Activitate inclusă în proiectul educațional

PE URMELE TRADIȚIEI – MICII MEȘTERI MARI

PLECĂRI: 31.03, 06.04, 24.06, 01.07, 08.07, 15.07, 22.07, 29.07, 05.08, 12.08, 19.08, 26.08

TUR – RETUR: București – Pitești – Pietroșani (activitate de olărit) – Rm. Vâlcea (Muzeul Satului, Casa Memorială *Anton Pann*, Episcopia Râmnicului) – Valea Oltului (Mănăstirile Cozia, Ostrov, Turnul) – Sibiu (Muzeul Bruckenthal, Podul Minciunilor, Turnul cu Ceas);

1. Sibiu – Cârțișoara (Muzeul Badea Cârțan) – Făgăraș (Cetatea Făgărașului și statuia Doamnei Stanca, soția lui Mihai Viteazul) – Sighișoara (Cetatea Medievală, Turnul cu ceas, Casa Vlad Dracul) – Mediaș (Ruinele Cetății Medievale – Turnul fierarilor, aurarilor și pietrarilor, Biserica fortificată – turnul bisericii are 74 m și un ceas care indică fazele lunii) – Sibiu;
2. Sibiu – Alba Iulia (Cetatea Medievală cu Palatele Apur și Bethlen Miklos, Obeliscul „Horea, Cloșca și Crișan”) – Deva (Cetatea Deva, Monumentul „Horea, Cloșca și Crișan”) – Hunedoara (Castelul Huniazilor) – Simeria – Sibiu;
3. Sibiu – Ocna Sibiului (plajă și soare la ștrandul din stațiune).

Programul taberei:

ZIUA I – ora 7:00 plecare din București spre Sibiu. Pe traseu se vizitează obiectivele turistice propuse. Animatorul vă însoțește pe tot traseul. Sosire în tabără. Cazare și cină.

ZIUA a II-a și a IV-a

- ora 8:30 înviorare;
- 9:00 – 9:30 – mic dejun;
- 10:00 – 12:00 – activități (ex. lecții de olărit; pictură pe hârtie, pe pietre, pe lemn; lecții de muzică)
- 12:00 – 14:00 – timp liber;
- 14:00 – 15:00 – dejun;
- 15:00 – 17:00 – odihnă;
- 17:00 – 18:00 – jocuri de cabană, întreceri sportive, drumeții;
- 18:00 – 19:00 – timp liber;
- 19:00 – 20:00 – cină;
- 20:00 – 21:00 – o seară specială (seară folclorică – șezătoare; literară – recitări, dramatizări; carnaval; confecționare de măști cu materiale strânse de copii din excursii);
- 21:00 – 22:00 – discotecă.

ZIUA a III-a și a V-a – ora 8:30 înviorare urmată de micul dejun. Excursie pe traseul propus (prânzul la pachet). În aceste excursii, copiii vor aduna frunze, iarbă, crengi, pietre necesare activităților de pictură sau confecționării măștilor. Cină.

În ultima seară foc de tabără și diplome.

Prețul include:

- transport tur/ retur cu autocar modern și excursii;
- cazare 5 nopți cu 5 pensiuni complete în vilă 3*, în camere cu 2 locuri, grup sanitar propriu, TV, restaurant;
- animator pe toată perioada taberei;
- diplome, CD cu filme și poze din tabără;
- materiale pentru activități;
- activitate de OLĂRIT la ALEX & EMMA'S LAND.

A. (10 puncte: 2 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Formulează, sub formă de enunțuri, răspunsuri la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Menționează două activități propuse pentru seriile speciale din zilele a II-a și a IV-a ale taberei.
2. Notează denumirea a două dintre obiectivele turistice de pe traseul București – Sibiu.
3. Precizează ce reprezintă numerele din secvența: „PLECĂRI: 31.03, 06.04, 24.06, 01.07, 08.07, 15.07, 22.07, 29.07, 05.08, 12.08, 19.08, 26.08, 02.09”.
4. Precizează în câte zile vor face înviorare elevii care participă la tabăra prezentată, conform programului.
5. Prezintă relația care se poate stabili între denumirea proiectului educațional și scopul principalelor activități propuse.

B. (10 puncte)

Ai vrea să participi la o astfel de tabără?

Motivează-ți răspunsul, într-un text de cel mult 15 rânduri.

SUBIECTUL al III-lea

10 puncte

Privește cu atenție afișul folosit pentru prezentarea noii colecții de literatură. Formulează răspunsuri la fiecare dintre următoarele cerințe, raportându-te la afiș.

1. Notează denumirea noii colecții de literatură a Grupului Editorial ALL.
2. Menționează unul dintre partenerii Grupului Editorial ALL.
3. Precizează două detalii din cadrul afișului care sugerează libertatea imaginației.
4. Explică, într-un text de cel mult 6 rânduri, semnificația penei existente în cadrul afișului.

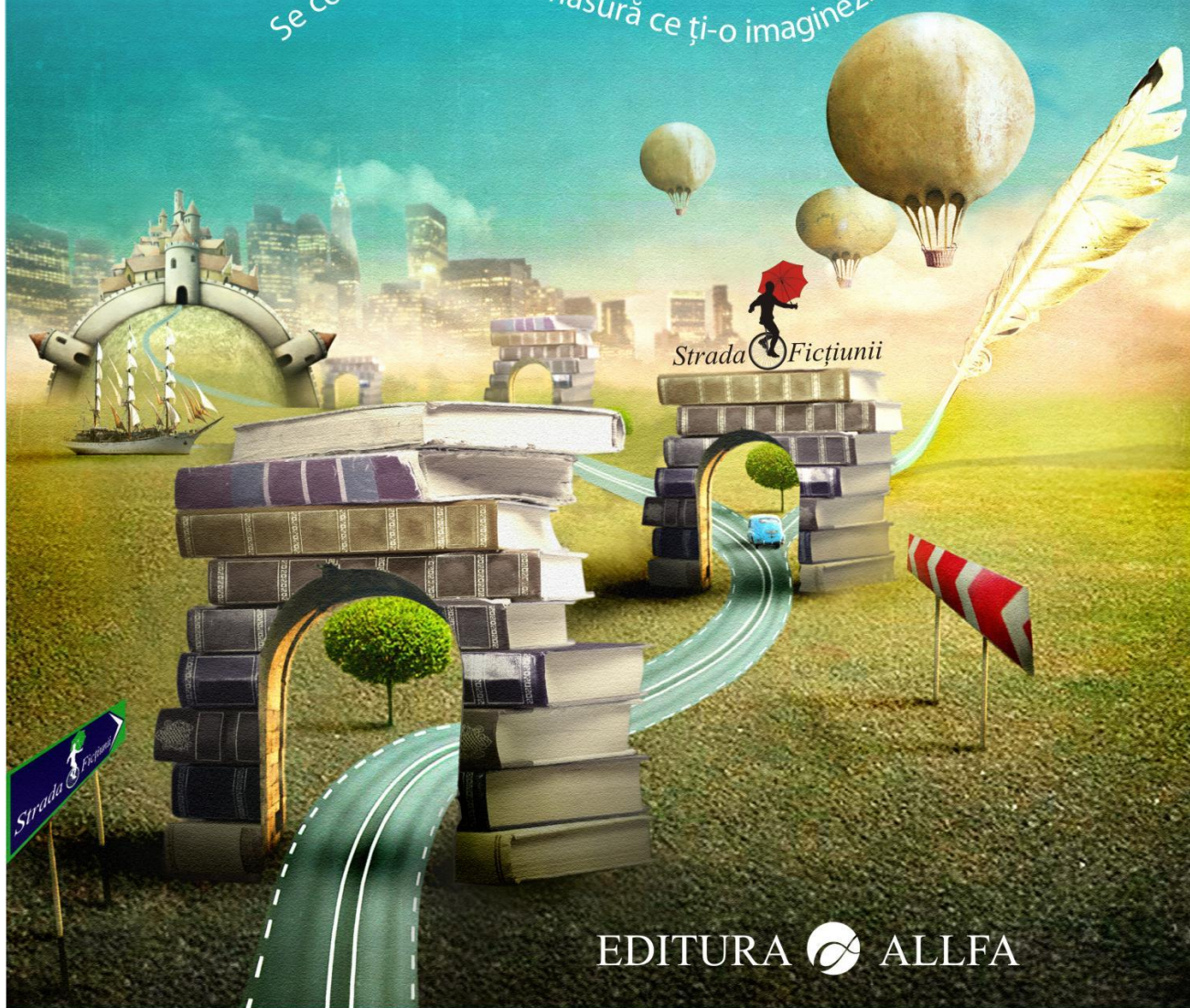
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI
CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

DIRECȚIA GENERALĂ
ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR

Grupul Editorial **ALL** prezintă
Noua colecție de literatură

Strada Ficțiunii

Se construiește pe măsură ce ți-o imaginezi...

EDITURA ALLFA

Editura
All 20
ani
www.all.ro

Colecție recomandată de:

Parteneri:

